

nem, 136.

Quæst. 1. Quid dicendum de opinione qua docet, propositum iustificare ad confessionem, licet penitens certo sciat se relapsurum? ibid.

Quæst. 2. Quid dicendum de censura quam P. Francolinus inquit Episcopo Gennet, quia is vult propositum esse firmum & constans? 137.

Quæst. 3. Quid dicendum circa propositum universale vitandi omnia mortalia? ibid.

Quæst. 4. Quas vitare occasiones debet penitens, ut propositum dicatur efficax? ibid.

Quæst. 5. Quid de proposito vitandi occasiones proximas doceant Probabilista plures? ibid.

Quæst. 6. Quid dicendum de regula quam proponunt PP. Sporer, Gobat, Caramuel, & alii circa propositum vitande occasiois in qua probabiliter scis te lapsurum? 138.

Quæst. 7. Quid sit occasio propinqua, & an penitens habere propositum debeat illam vitandam? ibid.

Quæst. 8. Quid dicendum de opinione PP. Sporer, Layman, & aliorum circa debitum derelinquendi occasiones propinquas? ibid.

Quæst. 9. Quid dicendum de opinione docente, absolvendos adolescentes qui laborando cum feminis, consensu, tactibus, & copula peccant, quia non habitant in eadem domo? ibid.

Quæst. 10. Quid dicendum de illorum opinione qui in peccatore iustificando non requirunt expressos actus fidei, & spoi? 139.

DISSERTATIO II.

De Confessione sacramentali, & satisfactione.

Cap. I. Quid sit confessio sacramentalis, & quando divinum eius præceptum obliget? ibid.

Quæst. 1. Quo tempore divinum hoc præceptum per se obliget? ibid.

Quæst. 2. An quando adeat periculum obliviois alicujus, vel multorum peccatorum mortalium, teneatur quis confiteri ante annum? ibid.

Quæst. 3. Quid dicendum de infrascripta opinione P. Gobat? 140.

Quæst. 4. Quid dicendum de opinione Leandri negantis debitum confitendi illorum qui recipere alia sacramenta volunt præter Eucharistiam? ibid.

Cap. II. De confessionis sacramentalis conditionibus, ibid.

Quæst. 1. Utrum formaliter integra esse debeat confessio? ibid.

Quæst. 2. Quæ diligentia adhibenda in examine conscientie est? ibid.

Quæst. 3. Quid dicendum de regula examinis quam

P. Viro proponit? ibid.

Quæst. 4. Exprimendus ne est peccatorum numerus? 141.

Quæst. 5. Qui diuturna consuetudine peccavit, satis ne eadem est tempus sui vitiosus status exponere non explicato peccatorum numero? ibid.

Quæst. 6. Quid dicendum de opinione negante debitum confitendi effectus peccati? ibid.

Cap. III. De obligatione confitendi circumstantias peccatorum, ibid.

Quæst. 1. Quid dicendum de opinione negante debitum confitendi circumstantias mutantes speciem, dum peccator de eisdem non dubitat? ibid.

Quæst. 2. An Religiosus initiatus sacris Ordinibus explicare teneatur circumstantiam voti solemnisi? 142.

Quæst. 3. An Confessarius peccans cum penitente teneatur id fateri? ibid.

Quæst. 4. Quid dicendum de opinione negantium debitum confitendi consuetudinem peccandi? ibid.

Quæst. 5. Quid dicendum de peccatis ex consuetudine patris? 143.

Quæst. 6. Quid dicendum de opinione P. Tamburini dicentis, non esse manifestandos gradus consanguinitatis peccati patris cum matre, cum consobrina, &c. ibid.

Cap. IV. De obligatione confitendi circumstantias aggravantes mortaliter, intra eandem speciem. Vindicatur D. Thomæ doctrina, ibid.

Cap. V. De ceteris circumstantiis, 144.

Quæst. 1. Quinam sit significatus circumstantiæ quid? ibid.

Quæst. 2. Quid prodit circumstantia ubi? 145.

Quæst. 3. Quid dicendum de opinione negante tactus impudicos in Ecclesia esse sacrilegos? ibid.

Quæst. 4. Qui indicant circumstantiæ quibus auxiliis, & cur? ibid.

Cap. VI. An peccata dubia confitenda sint? ibid.

Quæst. 1. Quid dicendum de opinione docente, non teneri ad confitendum peccata certo commissa, si dubitas an confessus illa fueris? 146.

Quæst. 2. Utrum qui dubitat an peccatum quoddam commiserit, teneatur illud confiteri? ibid.

Quæst. 3. An peccatum mortale dubium debeamus confiteri ut dubium? ibid.

Cap. VII. De causis excusantibus ab integritate materiali confessionis. De moribundo sensibus destituito, & de iterandis confessionibus. Laxæ opinionis reselluntur, 148.

Quæst. 1. Quænam sint causæ excusantes ab integritate materiali confessionis? ibid.

Quæst. 2. Quid dicendum sit de opinione asserente, frequentiam magnam penitentium ratione scientiæ excusare ab integritate materiali? ibid.

Quæst. 3. Utrum persona complicitis manifestanda sit in confessione? ibid.

Quæst. 4. Absolvi ne possit moribundus sensibus def-

titutus, quando petiit confessionem ante adventum Sacerdotis? ibid.

Quæst. 5. An moribundus sensibus repente destitutus, qui nec petiit, nec signa dedit confessionis, si tamen piæ, & christianæ vixerit, sit absolvendus? ibid.

Quæst. 6. Quid dicendum de opinione P. Gormæ? ibid.

Quæst. 7. Quid dicendum de opinione P. Gobat, qua eludit suæ Societatis decretum prohibens absolutionem moribundi destituti sensibus? 149.

Quæst. 8. Datur ne confessio valida, & informis? ibid.

Quæst. 9. Quo in casu iteranda confessio est? ibid.

Cap. VIII. De Satisfactione, tertia Penitentia Sacramenti parte integrali, ibid.

Quæst. 1. Quid sit satisfactio sacramentalis? ibid.

Quæst. 2. Quæ sunt opera quibus satisfacere homo potest Deo pro peccatis? ibid.

Quæst. 3. Qui sunt satisfactiois effectus? 150.

Quæst. 4. Quænam sint antiqua Ecclesiæ disciplina in satisfactioibus imponendis? ibid.

Cap. IX. De qualitate, quantitate, & tempore satisfactionis injungendæ penitentibus, ibid.

Quæst. 1. Quotuplex sit satisfactiois genus? ibid.

Quæst. 2. Quid præscripsit Tridentinum circa quantitatem penitentia injungendæ? ibid.

Quæst. 3. In penitentibus injungendis respicere ne Confessarii debent ad antiquos canones? 151.

Quæst. 4. Quid dicendum de quorundam praxi imponendum levem pro gravibus delictis satisfactioem? ibid.

Quæst. 5. Quid dicendum de opinione docentium, nullam, aut modicam injungendam esse penitentiam, dum penitentes consentient ad lucrandam indulgentiam? 152.

Quæst. 6. Quid dicendum de opinione docentium leves penitentias pro gravissimis delictis imponendas esse? ibid.

Cap. X. De obligatione penitentium acceptandi satisfactionem impostam a Confessario pro peccatis mortiferis? ibid.

Quæst. 1. Teneatur ne sub mortali penitentes acceptare penitentiam impostam a Confessario? ibid.

Quæst. 2. An penitentia ideo sint suspecta, quia à Mendicantibus injunguntur? 153.

Cap. XI. De indulgentiis, ibid.

DISSERTATIO III.

De Ministro Penitentia Sacramenti, ejusque jurisdictione.

Cap. I. De sublimi dignitate, & dotibus Confessarii, 156.

§. 1. De spiritu fortitudinis, & libertatis Confessarii, ibid.

§. 2. De Charitate, & prudentia Confessarii, 157.

§. 3. De scientia Confessarii. Unde illam haurire debeat. PP. Lacroix, Gobat, & aliorum axiomata reselluntur, 158.

§. 4. Extrema laxitatis, & rigoris æquo severioris vitanda, 161.

§. 5. Sanctorum Patrum tum antiqua, tum postrema auctoritate confirmatur periculum labendi in Laxismum, 162.

Cap. II. De jurisdictione ministri penitentia Sacramenti, 163.

Quæst. 1. Solus ne Sacerdos est minister Sacramenti Penitentia? ibid.

Quæst. 2. Quotuplex sit Sacerdotis potestas? ibid.

Quæst. 3. Utrum regularis presentatus Episcopo, & injuste rejectus, jurisdictionem acquirat, & valide absolvat? ibid.

Quæst. 4. Quid sit jurisdicção ordinaria, & delegata? 164.

Quæst. 5. Utrum omnis Sacerdos in articulo mortis habeat jurisdictionem absolvendi à peccatis, & à censuris? ibid.

Quæst. 6. Quisnam sit proprius minister vagorum, peregrinorum, & eorum qui in duplici parochia habent domicilium? ibid.

Quæst. 7. An jurisdicção expiret morte concedentis? 165.

Quæst. 8. An error communis deficiente titulo colorato, sit satis ut dicatur jurisdictionem conferri? ibid.

Quæst. 9. An sufficiat jurisdicção dubia, & probabilis? ibid.

Cap. III. De casuum reservatione, 166.

Quæst. 1. An ignorantia excuset à casuum reservatione? ibid.

Quæst. 2. An peccata intelligantur reservata, quando dubitatur de eorum reservatione? 167.

Quæst. 3. Quinam possit à reservatis absolvere, ibid.

DISSERTATIO IV.

De Absolutione sacramentali impertienda, differenda, deneganda; de sigillo Confessarii, & de sollicitatione.

Cap. I. De forma absolutionis sacramentalis, 168.

Quæst. 1. Quibus verbis constet forma sacramentalis? ibid.

Quæst. 2. Licetum ne est formæ absolutionis conditionem adicere? ibid.

Quæst. 3. Impertienda ne est absolutio absenti? ibid.

Quæst. 4. Quæ presentia penitentis requiritur ut concedi absolutio possit? 169.

Cap. II. Vera peccatoris conversi imago ex Scripturis sanctis, & Patribus, ibid.

- Cap. II. Quomodo simonia committatur dum res temporalis traditur aut tamquam pretium, vel tamquam motiuum, vel ut gratuita compensatio, 207.
- Quæst. 1. Qui dat pecuniam tamquam motiuum non immediate obtinendi rem spirituales, sed tamquam motiuum medium honestum, ex quo expectatur res spiritualis, committit ne simoniam? ibid.
- Quæst. 2. Utrum liceat dare temporale sub spe obtinendi à donatario spirituale, & contra, titulo amicitia, & gratitudinis? 208.
- Quæst. 3. An Sacramentorum venditio sit simoniaca? ibid.
- Quæst. 4. An sit simonia vendere, aut emere actus jurisdictionis potestatis ecclesiastica? ibid.
- Quæst. 5. Simonia ne est quidquam accipere pro ingressu in monasteria? ibid.
- Quæst. 6. Est ne simonia iure diuino vetita, beneficia quæcumque conferre intuitu temporalis æmolumenti? ibid.
- Quæst. 7. Permutari ne beneficia valent absque simonia? 209.
- Quæst. 8. Quomodo resignari beneficium absque simonia possit? 210.
- Quæst. 9. An renuntiatio confidentialis beneficiorum sit simoniaca? ibid.
- Cap. III. De penis contra simoniacos, & de restitutione eorum quæ per simoniam acquisita sunt, ibid.
- Quæst. 1. Subiacent ne penis contra simoniam conventionalem laici, quando simonia non est corrupta ex utraque parte? ibid.
- Quæst. 2. Quæ penis impositæ sunt sacros Ordines simoniacæ recipientibus? ibid.
- Quæst. 3. An simonia in beneficiorum collatione prioret beneficiis ante ritè obtentis? 211.
- Quæst. 4. An acquisita per simoniam restitui debeant? ibid.

DISSERTATIO III.

De Beneficiis.

- Cap. I. Beneficij ecclesiastici notio, & varia beneficiorum genera, ibid.
- Quæst. 1. Quid sit beneficium ecclesiasticum? ibid.
- Quæst. 2. Quotuplex sit beneficium? ibid.
- Cap. II. De pensionibus, & coadiutoriis, 212.
- Quæst. 1. Quid sit pensio, & quis imponere eam iure queat? ibid.
- Quæst. 2. Quenam requiruntur cause ut imponi liceat pensiones queant? ibid.
- Quæst. 3. Quanam sint clericalis pensionis capaces? ibid.
- Quæst. 4. Quotuplex sit coadiutoria? ibid.

- Cap. III. De pastorum residentia, ibid.
- Quæst. 1. Utrum animarum pastores iure naturali & diuino residere in suis Ecclesiis teneantur? ibid.
- Quæst. 2. Romanus Pontifex, eiusque Cardinales tenentur ne residere, ut ceteri pastores? 213.
- Quæst. 3. Quæ cause excusant Episcopos à personali residentia? ibid.
- Quæst. 4. Possunt ne Episcopi unius anni trimestre conjungere cum trimestre alterius anni? ibid.
- Cap. IV. De qualitatibus ad validam, & licitam beneficiorum acquisitionem necessariis, ibid.
- Quæst. 1. Quæ ætas requiritur in promovendis ad beneficia ecclesiastica? ibid.
- Quæst. 2. Quæ scientia, & morum probitas requiritur in promovendis ad beneficia? ibid.
- Quæst. 3. An licitum sit desiderare regimen animarum? 214.
- Quæst. 4. Licetum ne est petere vacantem Ecclesiam? ibid.
- Quæst. 5. Quot modis acquiri beneficia possunt? ibid.
- Cap. V. De dignioribus ad beneficia ecclesiastica eligendis, 215.
- Quæst. 1. An dignior, omisso digno, ad beneficia ecclesiastica eligi debeat? ibid.
- Quæst. 2. Translatio Episcoporum est ne iure naturali, & diuino, an tantum ecclesiastico prohibita? 216.
- Quæst. 3. Quid sit resignatio beneficij? ibid.
- Cap. VI. De pluralitate beneficiorum, ibid.
- Quæst. unic. Utrum pluralitas beneficiorum iure naturali, nedum canonico vetita sit? 217.
- Cap. VII. Beneficiarij ex iustitia, nedum ex charitate astringuntur dispensare omnia superflua pauperibus? ibid.

LIBER XIII.

DE MATRIMONIO, CENSURIS, ET: STATU Religioso.

DISSERTATIO I.

De Matrimonio.

- Cap. I. De Matrimoni essentia, & institutione, 219.
- Quæst. 1. An in lege veteri matrimonium fuerit Sacramentum? ibid.
- Quæst. 2. Matrimonium in lege evangelica est ne verum Sacramentum? ibid.
- Quæst. 3. Utrum matrimonium inter fideles absentes per procuratorem, celebratum, sit verum Sacramentum, ibid.
- Cap. II. De materia, forma, & ministro Sacramen-

- menti matrimonij, 220.
- Quæst. 1. Quanam est matrimonij Sacramenti materia? ibid.
- Quæst. 2. An Sacerdos assistens contrahentibus sit Sacramenti minister, eiusque verba habeant rationem formæ? ibid.
- Cap. III. De conditionibus consensus mutui ad matrimonium necessariis, 221.
- Quæst. 1. An ut matrimonium sit validum, requiratur utriusque conjugis consensus? ibid.
- Quæst. 2. An consensus metu extortus nullum efficiat matrimonium? 222.
- Cap. IV. De proprietatibus matrimonij, & de polygamia simultanea, & successiva, 223.
- Cap. V. De indissolubilitate vinculi conjugalis, & de divorcio, ibid.
- Quæst. 1. An vinculum matrimoniale sit indissolubile? ibid.
- Quæst. 2. Quid de matrimonio infidelium dicendum? ibid.
- Quæst. 3. Si conjux infidelis consentiat pacificè habitare cum conjuge fideli, potest ne fidelis conjux aliam ducere? 224.
- Quæst. 4. An matrimonium Judæorum per libellum repudij nullum evaserit? ibid.
- Quæst. 5. Utrum matrimonium Christianorum per adulterium dissolvatur? ibid.
- Quæst. 6. Solvitur ne Christianorum matrimonium ratum non consummatum, per Joannem professionem Religionis approbata? ibid.
- Quæst. 7. Utrum matrimonium Christianorum ratum, & consummatum dirimatur per ingressum in Religionem? ibid.
- Quæst. 8. Quid sit divorcium, & an in utroque conjuge jus ad illud par sit? ibid.
- Quæst. 9. Quibus in casibus licitum divorcium est inter Christianos? 225.
- Quæst. 10. Quot sunt casus in quibus ob fornicationem licitum divorcium non est? ibid.
- Cap. VI. De sponsalibus, eorumque conditionibus, ibid.
- Quæst. 1. Quid sint sponsalia? ibid.
- Quæst. 2. Quibus verbis contrahenda sponsalia sint? ibid.
- Quæst. 3. Quæ ætas requiritur tum ad sponsalia, tum ad matrimonium contrahendum? 226.
- Quæst. 4. Quandò tempus præstium sponsalibus non est, celebrari ne illicè matrimonium debet? ibid.
- Quæst. 5. Utrum licitum sit sponsalibus adiacere obligationem ad panam? ibid.
- Quæst. 6. An dissolvi mutuo consensu sponsalia queant? ibid.
- Quæst. 7. An post sponsalia contracta juramento firmata possit altera pars licitè ingredi Religionem? ibid.
- Quæst. 8. Licetumne est, contrahiis sponsalibus, emittere simplex castitatis votum, 227.
- Quæst. 9. An sponsalia dirimantur aut per temporis dilationem, aut per unius sponsi absentiam, vel domicilij mutationem? ibid.
- Quæst. 10. Quanam sint cause supervenientes quæ sufficiunt ad sponsalia dirimenda? ibid.
- Quæst. 11. Quæ causa antecedentes dirimant sponsalia? 228.
- Quæst. 12. Quis iudex legitimus dirimendi sponsalia? ibid.
- Quæst. 13. Peccantne mortaliter filij qui infans, & invidis parentibus sponsalia, vel matrimonium contrahunt? ibid.
- Cap. VII. De matrimonio clandestino, & de proclamationibus quæ præcedere matrimonium debent, ibid.
- Quæst. 1. Quid sit matrimonium clandestinum? ibid.
- Quæst. 2. An in aliquo casu post Tridentinum validum sit matrimonium clandestinum? ibid.
- Quæst. 3. Quid sit Parochus præscriptus à Tridentino? 229.
- Quæst. 4. Qui præter Parochum, vel Sacerdotem ab eo designatum, assistere matrimonio valent? ibid.
- Quæst. 5. Utrum ad valorem Sacramenti matrimonij requirantur duo testes? ibid.
- Quæst. 6. Quæ præstare Parochus debet in matrimonij celebratione? ibid.
- Quæst. 7. An denuntiationes futuri matrimonij sint necessariae necessitate Sacramenti, an præcepti? 230.
- Quæst. 8. Peccantne conjuges, si consumment matrimonium ante benedictionem nuptialem? ibid.

DISSERTATIO II.

De impedimentis dirimentibus, & impediensibus, eorumque dispensatione.

- Cap. I. De impedimentis dirimentibus, ibid.
- Quæst. 1. An error personæ dirimat matrimonium? ibid.
- Quæst. 2. Quid nomine conditionis intelligitur? ibid.
- Quæst. 3. Quid sit impedimentum voti, & Ordinis sacri? 231.
- Quæst. 4. Quid sit impedimentum cognationis? ibid.
- Quæst. 5. Quid, & quotuplex sit consanguinitas? ibid.
- Quæst. 6. Quot sunt regulae quæ à Theologis, & Canonistis assignantur pro graduum consanguinitatis computatione? ibid.
- Quæst. 7. Quid sit impedimentum criminis? 232.
- Quæst. 8. Quid sit impedimentum à sparsis cultis? ibid.
- Quæst. 9. Quid sit impedimentum coactionis, &

§. 10. Pauci peccatores habitui, vel recidivi facile relabentes in pollutiones, in fornicationes, in oscula, & tactus, brevi temporis intervallo converentur: idque omnium Concionatorum auctoritate confirmatur. *Monitum pro Missionariis*, 171.

Cap. III. Plures quaestiones de absolutione impertienda, vel differenda peccatoribus recidivis, & in occasione peccandi versantibus, 172.

§. 1. Propositiones de occasione proxima ab Ecclesia damnata, 173.

§. 2. Falsa opinio quorundam Casuistarum refelluntur, 174.

Quaest. 1. An possit absolvi concubinarium antequam expellat concubinam? ibid.

Quaest. 2. An possit absolvi concubinarium, non ejecta e domo concubina, quod nequeat absque magno detrimento suae vitae, honoris, vel pecuniae? ibid.

Quaest. 3. An possit absolvi concubinarium, non ejecta e domo concubina, eo quod famam amitteret, si concubinam expelleret? ibid.

Quaest. 4. An possit absolvi, non ejecta concubina, concubinarium qui dicta femina dedit mutuo v. gr. centum aureos, & credit se illos esse amissurum, si domo illam expellat? ibid.

Quaest. 5. An possit absolvi poenitens qui adhuc post repetitam monitionem modo cum una, modo cum altera fornicatur? 175.

Quaest. 6. An possit absolvi Confessarius qui ex devotione excipit confessiones, in quibus audiendis crebri voluntarie pollutur? ibid.

Quaest. 7. An possit absolvi medicus, vel chirurgus, qui in medendis feminis saepe peccant, si propositum cessandi a curatione non habeant? ibid.

Quaest. 8. An possit absolvi hospita sine proposito non recipiendi hospitem quocumque pluries peccavit, quando absque magno scandalo, aut detrimento non possit eum hospitio suo prohibere? ibid.

Quaest. 9. Absolvendi ne sunt histriones, mimae, cantatrices, & saltatrices, comediae? ibid.

Quaest. 10. An liceat adire occasionem in qua probabile est te lapsurum? 176.

Quaest. 11. Quid dicendum de opinione qua defendit, non esse denegandam absolutionem plebeis juvenibus exotis in eodem lecto cum puellis cubantibus, & nolentibus proponere separationem? ibid.

Quaest. 12. Utrum absolvi possit persistens in occasione propinqua mortaliter peccandi, quia sine gravi incommodo corporis, famae, vel fortunarium eam tollere non potest? ibid.

Quaest. 13. Quid dicendum circa absolutionem recidivorum? ibid.

Quaest. 14. Quid dicendum de quadam P. Lacroix opinione? 177.

Quaest. 15. Quid sentiendum sit de doctrina recens tradita in quadam dissertatione typis vulgata an. 1754. ? ibid.

§. 3. Nonnulla quaestiones de officio Confessarii, quae praxim spectant, resolvuntur? 182.

Quaest. 1. Quid in primis observare Confessarius debet confessiones auditurus? ibid.

Quaest. 2. Quid observare debet Confessarius in interrogatione poenitentium? ibid.

Quaest. 3. Utrum Confessarius interrogare de socio criminis debeat? ibid.

Quaest. 4. An Confessarius astringatur admonere poenitentes eorum quae ignorant seve vindiciliter, seve invincibiliter? ibid.

Quaest. 5. Quid si Confessarius interrogetur a poenitente ut veritatem eorum quae ignorat, pandat? 183.

§. 4. Accommodare ne Confessarii se debent opinionibus poenitentium, relicti propriis? ibid.

§. 5. Quomodo se gerere debeat Confessarius in concedenda, aut differenda absolutione? 185.

Cap. IV. De sigillo confessionis, 186.

Quaest. 1. Quo jure Confessarii custodire secretum eorum quae audierunt in confessione debent? ibid.

Quaest. 2. Quam gravis sit sigilli custodia, & an liceat aliquo in casu illud violare? ibid.

Quaest. 3. Potest ne Confessarius loqui de auditis in confessione ex licentia poenitentis? ibid.

Quaest. 4. Quid respondere Confessarius debet rogatus an audierit confessionem concubinae, meretricis, &c. 187.

Quaest. 5. Potest ne Confessarius dicere, in tali oppido, communitate, collegio gravia crimina parari, dum ea in confessione audit? ibid.

Quaest. 6. Quomodo se gerere Confessarius debet quando interrogatur de auditis in confessione? ibid.

Quaest. 7. Quinam teneantur ad hoc sigillum? ibid.

Cap. V. De sollicitatione, 188.

Quaest. 1. Denuntiari ne debent Confessarii sollicitantes masculos ad turpia? 190.

Quaest. 2. Denuntiandus ne est Confessarius qui charitatem provocantem ad turpia mulieri consenti legendam tradit? ibid.

Quaest. 3. Sacerdotes qui fingunt se Confessarios, cum non sint, denuntiari ne debent, si sollicitent ad turpia? ibid.

Quaest. 4. Quem sensum haec verba, in actu sacramentalis confessionis, vel ante, vel immediate post, praefrunt? ibid.

Quaest. 5. Quem sensum haec verba, vel occasione, vel praetextu confessionis, produunt? ibid.

Monitum ad Confessarios, ibid.

LIBER XII.

DE SACRAMENTIS EXTREMÆ UNCTIONIS, & Ordinis: de Simonia, & Beneficiis.

DISSERTATIO I.

De Extrema unctione, & Ordine.

Cap. I. Propositiones damnatae, & laxae recensentur quae reliqua tria sacramenta extremae unctionis, Ordinis, & matrimonii respiciunt, 192.

§. 1. Theses proscriptae ab Alexandro VII. & Innocentio XI. ibid.

§. 2. Propositiones laxae quorundam Casuistarum, ibid.

Cap. II. De Sacramento extremae unctionis, ejusque materia, & forma; de ministro, subjecto, & dispositionibus ad illud suscipiendum, 196.

Quaest. 1. Extrema unctio est ne verum Sacramentum? ibid.

Quaest. 2. Quenam est istius Sacramenti materia? 197.

Quaest. 3. Quenam sit istius sacramenti forma? ibid.

Quaest. 4. Quis sit Extremae unctionis minister? ibid.

Quaest. 5. Quibus ministrandum est hoc Sacramentum? ibid.

Quaest. 6. An istius Sacramenti susceptio sit sub praeecepto? ibid.

Quaest. 7. Quae dispositiones praecedere hoc Sacramentum debent? ibid.

Cap. III. De Sacramento Ordinis, 198.

Quaest. 1. Quid sit Ordo sacer, quo consecrantur personae ecclesiasticae? ibid.

Quaest. 2. An sint plures sacri Ordines? ibid.

Quaest. 3. Quid sit Qstiaratus, & quanam ejus munia? ibid.

Quaest. 4. Quid sit Lecturatus, ejusque munia? ibid.

Quaest. 5. Quid sit Exorcistatus, & quanam ejus officia? ibid.

Quaest. 6. Quid sit Acolythatus, ejusque officia? ibid.

Quaest. 7. Quid sit Subdiaconatus, & quae illius munia? ibid.

Quaest. 8. Quid sit Diaconus, & quanam ejus officia? ibid.

Quaest. 9. Quid erant Diaconissae? ibid.

Quaest. 10. Quid sit Presbyteratus, & quanam ejus munia? ibid.

Quaest. 11. Quid Episcopatus, & quae illius munia? ibid.

Quaest. 12. Sunt ne singuli Ordines Sacramenta? 199.

Cap. IV. De materia, & forma Sacramenti Ordinis, ibid.

nis, ibid.

Cap. V. De ministro, & subjecto Sacramenti Ordinis, ejusque effectibus, ibid.

Quaest. 1. An solus Episcopus sit hujus Sacramenti minister? ibid.

Quaest. 2. An consecrandum Episcopum quot Episcopi requiruntur? 200.

Quaest. 3. Quo tempore administrari licite sacri Ordines queunt? ibid.

Quaest. 4. Quinam apti sunt ad sacros Ordines? ibid.

Quaest. 5. Qui non confirmatus Ordines suscipit, peccat ne mortaliter? ibid.

Quaest. 6. Quotplex est titulus clericalis? ibid.

Quaest. 7. Quot sunt effectus Sacramenti Ordinis? 201.

Cap. VI. De vocatione iniciatorum, & signis quibus dignosci queat, ibid.

Quaest. 1. Quanam sunt signa vocationis ad statum religiosum, & clericalem? 202.

Quaest. 2. Licetum ne Clericis est dignitates ecclesiasticas, & animarum regimen appetere? ibid.

Cap. VII. De iis quae praestare, & iis a quibus abstinere Clerici debent, 203.

Quaest. 1. Peccant ne mortaliter Clerici qui nec vestem clericalem, nec tonsuram deserunt? ibid.

Quaest. 2. Peccant ne Clerici, qui habitum clericalem ad formam habitus laicalis accommodant, comasque adstititias, & cincinnatas, & pulvere odorifero aspersas deserunt, tonsura vix apparente? ibid.

Quaest. 3. Peccant ne mortaliter Clerici accipientes beneficium cum animo deserendi statum Clericalem, si opportunitas occurrerit? 204.

Quaest. 4. A quibus abstinere Clerici debent? ibid.

Quaest. 5. Peccant ne Presbyteri saeculares qui matronis ancillantur? ibid.

Quaest. 6. Utrum negotiatio Clericis sit interdicta? ibid.

Quaest. 7. An venatio sit interdicta Clericis? ibid.

Quaest. 8. Utrum Clericis vetitum sint ludi aleorum? ibid.

§. nnic. De scientia ordinandorum, 205.

DISSERTATIO II.

De Simonia.

Cap. I. Simoniae notio, ejus variae species: & quae praetii rationem habent in simonia contrahenda, 206.

Quaest. 1. Quid sit simonia? ibid.

Quaest. 2. Quotplex sit simonia? ibid.

Quaest. 3. Utrum scilicet simoniacus veram simoniam committat? ibid.

Quaest. 4. Quae habent rationem praetii in simonia? ibid.

Cap.

- lygaminis? ibid.
 Quæst. 10. Quid sit impedimentum publicæ honestatis, & inter quos contrahatur? ibid.
 Quæst. 11. Quid sit impedimentum affinitatis, 233.
 Quæst. 12. Quid sit impedimentum impotentia? ibid.
 Quæst. 13. Quid sit impedimentum clandestinitatis, & raptus? ibid.
 Cap. II. De impedimentis impediendis, 234.
 Cap. III. De potestate, & causis dispensandi in his impedimentis recensitis, ibid.
 Quæst. 1. Quis potestatem habet dispensandi ab impedimentis dirimentibus? ibid.
 Quæst. 2. An Episcopi urgente necessitate, dispensare ab aliquo impedimento dirimente ante matrimonium contractum valeant? ibid.
 Quæst. 3. Requiritur ne quod bona fide contractum matrimonium sit, ut dispensare ab impedimento Episcopus queat? ibid.
 Quæst. 4. A quibus impedimentis extra necessitatis casum dispensare Episcopus potest? 235.
 Quæst. 5. Peccant ne Superiores aliquæ iusta causa ab his impedimentis dispensantes? ibid.
 Quæst. 6. Valida ne est huiusmodi dispensatio sine causa concessa? ibid.
 Quæst. 7. Quanam sunt iustæ dispensationis causæ? ibid.
 Quæst. 8. Quid sit dispensatio subreptitia? ibid.

DISSERTATIO. III.

De obligatione, & peccatis sponforum, & conjugum.

- Cap. I. De sine sponsalium, obligatione, & peccatis sponforum, ibid.
 Quæst. 1. Quis sit sponsalium finis, ibid.
 Quæst. 2. Quæ sint Parochorum munia in sponsorum instructione? 236.
 Cap. II. Plures opiniones de peccatis sponforum resolvuntur, 238.
 Quæst. 1. An sponsi peccent mortaliter delectando se morose de copula futura? ibid.
 Quæst. 2. Liciti ne sunt tactus, oscula, & amplexus inter sponsos? ibid.
 Cap. III. De peccatis conjugum in contrahendo matrimonio; & de obligatione eorumdem in mutua debiti redditione, 239.
 Quæst. 1. Quanta est conjugum obligatio ad officium uxorum fovendum? ibid.
 Quæst. 2. Quæ causæ excusant ab officio uxorio reddendo? ibid.
 Quæst. 3. Quomodo ex impedimento affinitatis, vel cognationis spiritualis impediatur conjuges à debiti petitione? ibid.
 Quæst. 4. Qui certus est matrimonium esse irritum, po-

test ne debitum reddere conjugi petenti, & ignorant matrimonium esse irritum, ut evitet infamiam, aut grave damnum? 240.

- Quæst. 5. An Confessarius certò sciens matrimonium esse nullum, teneatur monere conjugem penitentem ignorantia invincibili credentem esse validum? ibid.
 Quæst. 6. An si conjugum alter dubitet prudenter validum ne sit matrimonium contractum, petere debitum, aut reddere queat? 241.
 Quæst. 7. Quomodo reintegranda sint matrimonia nulla? 242.
 Quæst. 8. Quando matrimonium est irritum ob aliquod impedimentum dirimens, requiritur ne ut uterque conjux certior fiat? ibid.
 Quæst. 9. Matrimonium ob impedimentum occultum dirimens, vel ob defectum consensus irritum, reintegrari ne coram Parocho, & testibus debet? ibid.
 Cap. IV. De peccatis que perpetrare conjuges valent in exercitio officii uxorii contra fidem, situm, locum, & bonum prolis, ibid.
 Quæst. 1. Quomodo peccare conjuges contra matrimonii finem valent? ibid.
 Quæst. 2. Quanam est finis ob quem actus conjugalis est licitus, & meritorius? ibid.
 Quæst. 3. An liberi sint à culpa veniali qui matrimonio ununtur contra propriam incontinentiam, & contra alia graviora flagitia? 243.
 Quæst. 4. Peccant ne conjuges actum matrimonialem exercentes diebus festis, jejuniorum, & ipso Eucharistia suscepta die? ibid.
 Quæst. 5. An officium conjugale ratione loci aut publici, aut sacri sit vitiosum? 244.
 Quæst. 6. Quomodo peccare conjuges valent contra modum exercendi officium conjugale? ibid.
 Quæst. 7. Si vir consuecat, dum officium præstat, se retrahere, ut generationem impediatur, peccat ne uxor debitum reddendo? ibid.
 Cap. V. Undè potissimum eveniat, quod plurima matrimonia incommodis, & ærumnis abundant. Monita ad Confessarios, & Parochos, 245.

DISSERTATIO IV.

De Censuris in communi, & sigillatim.

- Cap. I. Censuræ notio, partitio, & qui possint censuras ferre, 246.
 Quæst. 1. Quid sit, & quotuplex censura? ibid.
 Quæst. 2. Quis jura ordinario ferre censuras valet? ibid.
 Cap. II. De culpa ob quam censura ferri potest, & quæ causæ excusant à censuris? 247.
 Quæst. 1. An pro ferenda censura requiratur culpa, & contumacia propria? ibid.

Quæst.

- Quæst. 2. Utrum censura lata contra executores criminis comprehendat etiam mandantes, & consulentes? 248.
 Quæst. 3. Quæ conditiones requirantur ut quis possit censuris irretiri? ibid.
 Quæst. 4. Quæ causæ excusant à censuris? ibid.
 Cap. III. De absolutione à censuris, 249.
 Quæst. 1. An irretitus censura teneatur sub mortali quamprimum potest absolutionem petere, & sollicitare? ibid.
 Quæst. 2. Quotuplex sit absolutio à censura? ibid.
 Quæst. 3. Quis absolvere à censuris valet? 250.
 Quæst. 4. Quis valeat absolvere à censuris latis ab homine? ibid.
 Quæst. 5. Quanam sunt censura, & casus reservati summo Pontifici, à quibus Episcopi jure ordinario absolvere possunt? ibid.
 Quæst. 6. Quam facultatem habent Regulares absolvendi à casibus, & censuris reservatis summo Pontifici? 251.
 Cap. IV. De censuris sigillatim, nempe de excommunicatione majori, & minori, ibid.
 Quæst. 1. Quid, & quotuplex sit excommunicatio? ibid.
 Quæst. 2. Quanam dicantur excommunicati tolerati, quanam vitandi? 252.
 Quæst. 3. Quam poenam incurrit excommunicatus qui illicitè Sacramenta ministrat? ibid.
 Quæst. 4. Quæ damna inferre tertius excommunicationis effectus? ibid.
 Quæst. 5. An electio sit nulla ad quam excommunicatus vitandus concurrat? 253.
 Quæst. 6. Quam inhabilitatem incurrit excommunicati vi septimi effectus? ibid.
 Quæst. 7. Utrum excommunicatus amittat & fructus, & beneficium? ibid.
 Quæst. 8. Quid sit excommunicatio forensis, & civilis? ibid.
 Quæst. 9. In quibus casibus licitum est communicare cum excommunicato? 254.
 Quæst. 10. Quid sit excommunicatio minor, & quanam illius effectus? ibid.
 Quæst. 11. Quando incurritur excommunicatio canonis ob Clerici percussorem? ibid.
 Quæst. 12. Quanam actio violenta in Clericum dicatur vi cuius percussor excommunicationem incurrat? ibid.
 Quæst. 13. Quanam causæ excusant injicientes manus violentas in Clericum ab excommunicatione contrahendo? 255.
 Cap. V. De suspensione, ejusque effectibus, atque de depositione, & degradatione, ibid.
 Quæst. 1. Quid, & quotuplex sit suspensio? ibid.
 Quæst. 2. An suspensus ab officio sit suspensus à be-

neficio, aut contra? ibid.

Quæst. 3. Quanam sunt effectus suspensionis ab officio, à jurisdictione, à beneficio? ibid.

Quæst. 4. Quam ob causam ferri suspensio potest? ibid.

Quæst. 5. Quid significat depositio, & degradatio? 256.

Cap. VI. De interdicto, & cessatione à divinis, ibid.

Quæst. 1. Quid, & quotuplex sit interdictum? ibid.

Quæst. 2. Quanam tenentur observare interdictum locale? ibid.

Quæst. 3. Quis, & quam ob causam ferri interdictum valet? ibid.

Quæst. 4. Quanam sunt interdicti effectus? ibid.

Quæst. 5. Quanam Sacramenta prohibentur ministrari tempore interdicti? 257.

Quæst. 6. Quibus tempore interdicti prohibetur ecclesiastica sepultura? ibid.

Quæst. 7. Quodnam peccatum perpetrant, & quas poenas incurrit violatores interdicti? ibid.

Quæst. 8. Quid intelligatur per interdictum ab ingressu Ecclesiæ? ibid.

Quæst. 9. Quis ab interdicto absolvere potest? ibid.

Quæst. 10. Quid sit cessatio à divinis, & quanam illius effectus? ibid.

Cap. VII. De irregularitate in communi, & in particulari ex delicto, & ex defectu? 258.

Quæst. 1. Quid sit irregularitas, & quanam ejus effectus? ibid.

Quæst. 2. Quotuplex sit irregularitas? ibid.

Quæst. 3. Quanam excusant ab irregularitate contrahenda ex delicto? ibid.

Quæst. 4. An irregularitas ex delicto tollatur per Baptismum, professionem religiosam, & dispensationem? ibid.

Quæst. 5. Quid requiratur ut quis contrahat irregularitatem ex homicidio voluntario? ibid.

Quæst. 6. Quando non contrahitur irregularitas ex homicidio, & mutilatione casuali? 259.

Quæst. 7. Quando non contrahitur irregularitas ex homicidio, aut mutilatione causa defensionis contra injustum aggressorem? ibid.

Quæst. 8. Quanam sunt irregularitates ex defectu anime? 160.

Quæst. 9. Quanam sunt corporis defectus irregularitatem parientes? ibid.

Quæst. 10. Quanam dicuntur irregulares ex defectu libertatis, ætatis, & obligationis? ibid.

Quæst. 11. Quid sit irregularitas ex defectu Sacramenti? ibid.

Quæst. 12. Quomodo contrahitur irregularitas ex defectu lenitatis? ibid.

DIS-

DISSERTATIO V.

De Statu Religioso.

Cap. I. Status religiosi notio, & eiusdem obligatio aspirandi ad perfectionem evangelicam, 261.

Quaest. 1. Quid sit status religiosus, ibid.

Quaest. 2. Utrum Religiosi teneantur sub gravi praeccepto tendere ad perfectionem? ibid.

Cap. II. De voto paupertatis, 263.

Cap. III. Regulares vocantes paupertatem evangelicam vocent ipsam bonorum communitatem, 264.

Cap. IV. Decreta Concilii Tridentini, & constitutiones summorum Pontificum urgent Regulares ad exactam vitam communem, pulsus privatis pecuniis, 265.

Cap. V. Communitate sublata, nec votum obedientiae, nec regularis disciplina observantia consistere diu valent, 268.

Cap. VI. Quam hostiliter pugnent cum voto paupertatis monastica census vitalium. Excusationes, & sophismata quibus incursari peculiorum corruptela solet, 269.

Cap. VII. De ludis Regularium, & aliis quae cum voto paupertatis pugnant, ibid.

Quaest. 1. Liciti ne sunt Regularibus ludi alearum & foris? ibid.

Quaest. 2. An paupertatis voto repugnet quod Regulares habeant instrumenta argentea, ut cochlearia, cultum, furniculum, arculam pro tabaco, horologia, idque genus similia? ibid.

Cap. VIII. Quam gravis sit Praelatorum obligatio invehenda communitatis. Quid agere debeant Regulares degentes in claustris ubi pulsa vita communi pecunia serpunt: & an iuvenes suscipere habitum religiosum in his locis licite queant, 270.

Quaest. 1. Sunt ne in continuo statu peccati mortali Praelati Regularium qui sincero animo, & totis viribus non conantur instaurare vitam communem ubi collapsa est? ibid.

Quaest. 2. An subditi Regulares resistentes introductioni vitae communis, pulsus pecuniis, sint in statu peccati mortalis? ibid.

Quaest. 3. Quomodo se gerere debeant Regulares qui in iis conventibus commorantur ubi sublata vita communi, peculiorum pestis serpit, ut propria consulant saluti, 271.

Quaest. 4. Licitem ne est iuvenibus suscipere habitum Religionis, & profiteri in iis claustris, ubi non servatur communitas rerum, & aliae praecipuae regulae? 272.

Quaest. 5. Utrum habere redditus redundantes in communi pugnet cum voto paupertatis? ibid.

Cap. IX. De voto castitatis, & obedientiae, 273.

Quaest. 1. Quid sit votum castitatis religiosa? ibid.

Quaest. 2. Quid ratione voti obedientiae praestare regularis obstringitur? ibid.

Cap. X. De yrocinio, seu novitatu Regularium, 274.

Cap. XI. De professione Regularium, 275.

Cap. XII. De literarum studio, in quod incumbere Regulares adstringuntur: & quae methodus in scientiis ascendendis servanda, 276.

THEOLOGIA CHRISTIANA

DOGMATICO-MORALIS.

LIBER IX.

De Iustitia, & Jure.

DISSERTATIO I.

De iustitiae notione, & divisione.

CAPUT I.

Propositiones damnatae ab Alexand. VII. & Innoc. XI.

I. Quando ligantes habent pro se opiniones aequae probabiles, potest iudex pecuniam accipere pro sententia in favorem unius pro alio, Est 26. Alex. VII.

II. Licitem est mutanti aliquid supra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem usque ad certum tempus. Est 42. Alex. VII.

III. Permissum est furari non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi. Est 36. Innoc. XI.

IV. Famuli, & famula domesticae possunt occulte heri suis surripere ad compensandam operam suam, quam majorem judicant salario quod recipiunt. Est 37. Innoc.

V. Non tenetur qui sub poena peccati mortalis restituere quod ablatum est per pauca furta, quantumcumque sit magna summa totali. Est 38. Innoc.

VI. Qui alium movet, aut inducit ad ferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati. Est 39. Innoc.

VII. Contractus Mebata licitus est etiam respectu ejusdem personae, & cum contractu retrovendiitionis previo inito cum intentione lucri. Est 40. Innoc.

VIII. Cum numerata pecunia pretiosior sit numeranda, & nullus sit qui non majoris faciat pecuniam presentem quam futuram potest creditor aliquid ultra sortem a mutuario exigere, & eo titulo ab usura excusari. Est 41. Innoc.

IX. Usura non est, dum ultra sortem aliquid exigitur tanquam ex benevolentia, & gratitudine debitum, sed solum si exigatur tanquam ex iustitia debitum. Est 42. Innoc.

CAPUT II.

Opiniones laxae plurimum Casuistarum.

I. P. Thomas Tamburinus lib. 3. Method. Confess. cap. 4. num. 5. Si praevideat Confessor poenitentem non restitutum, si illi detur nullitas tituli, quem pro se adesse poenitens putat, non erit ex Sanchez talis nullitas illi a Confessario patefacienda, quamvis sit in praesens iudicium tertii, qui suo carebit. Quam sit principium istud iustitiae, negotiationi, & societati perniciosum quibusque iudicet.

II. P. Dominicus Viva quaest. 1. art. 3. num. 2. Tom. II.

Quod si ex opinione probabili poenitens putet hic & nunc se non teneri, debet Confessarius accommodare se opinioni poenitentis, si verè talis opinio sit probabilis, quamvis ipse contrariam sententiam sequatur. Ratio est, quia quando poenitens est ritè dispositus, debet absolvi. Est autem ritè dispositus, si opinionem probabilem sequatur, quod non debeat restituere. Est 30. tunc absolvi debet.

III. Tamburinus lib. 3. Meth. Confess. cap. 4. num. 5. Si praevideat poenitentem non restitutum, quamvis item ad veritas id esse in damnum publicum, cur tu sis obligandus ad admonendum, quandoquidem praevideas adhuc tua accedente monitione illum non fore restitutum, atque adeo non fore amovendum damnatum publicum? Certè frustra erit talis monitio, immò nocens ipsi admonito, bono autem publico nequaquam favens. Atque haec omnia ex de Lugo etiam procedunt, quando Confessarius speraret poenitentem susceptorum quidem monitionem; sed tamen advertit remedium esse difficillimum. Undè etiam infertur, idem esse dicendum, quando poenitens sub peccato mortali tenetur ad aliquid adeo difficile, ut non credatur tunc aequo animo receptorum, & alia vice melius susceptorum esse iudicetur: poterit enim tunc prudens Confessor relinquere illum in sua bona fide, quae a peccato excusat, & monitionem in tempus opportunius deferre, ne scilicet terribis poenitens a confessione ne se ablineat, majusque detrimendum paratur. Et hoc notetur permaximè pro Confessoribus Mercatorum & Principum.

IV. Leonardus Lessius lib. 2. de Just. cap. 14. dub. 8. num. 52. Etsi opus malum, pro quo dedit, non sit aestimabile pretio, qua malum; tamen qua delectabile, vel utile uni, & alteri detrimentosum, periculosum, laboriosum, inter homines pretio estimatur: ergo quod hac ratione pro eo est acceptum, non est restituendum, nisi forte quis estimationem excesserit; ut si meretrix quae usuram sui concedere solet uno aureo, ab aliquo juvene extorserit 50. tanquam pretium. Hoc tamen locum non habet in ea quae putatur honesta, ut si matrona aliqua, vel filia 100. aureos pro usura corporis accipiat ab eo, qui dare poterat, RETINERE POTEST: NAM TANTI, ET PLURIS POTEST SUAM PUDICITIAM AESTIMARE. Res enim quae certum pretium non habent, nec ad vitium sunt necessariae, sed voluptatis causa quaeruntur, aeterni venditoris possunt aestimari, ut probabiliter docet Petrus Navarra, & alii.

V. Idem Lessius loc. cit. num. 55. Dices: Divus Augustinus epist. 54. ad Macedonium ait, sceleratius accipi pecuniam pro sententia iniusta quam pro iusta, pro testimonio falso, quam